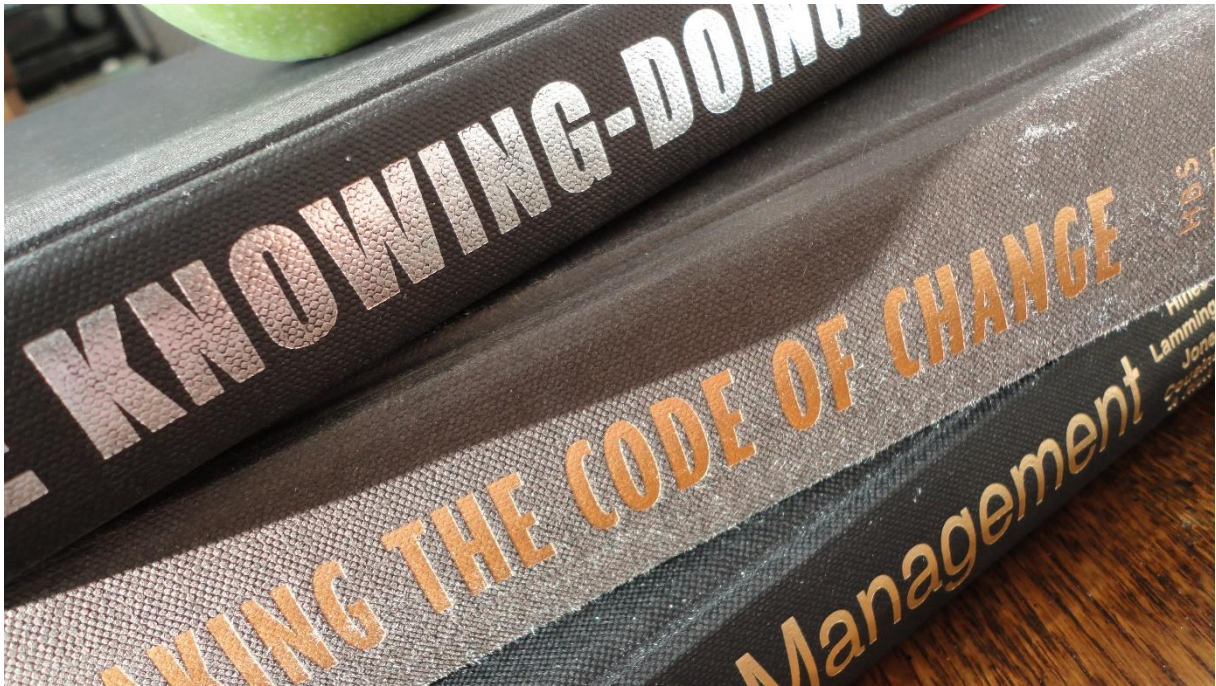

Därför ska du ha en inköbspolicy

Policys underlättar i inköparens arbete och ger trygghet. Det må ta tid att utforma en tydlig policy, men det är något som lönar sig, skriver Helena Brynolfsson.

Jag gillar policys och riktlinjer. Under förutsättning att de är välöverbärgda förstås. Det vill säga inte för breda och inte för detaljerade.

För breda policys tenderar att bli meningslösa i den aspekten att de inte kan appliceras i det dagliga arbetet. Det blir bara tomma ord, en pappersprodukt, som inköpare inte förstår hur de ska applicera.

För detaljerade policys, å andra sidan, blir hopplöst röriga i den aspekten att de passar vissa situationer men inte många andra. De blir också meningslösa då de faktiskt inte ger ett stöd och fungerar i praktiken.

Min erfarenhet är att det, precis som allt här i världen, krävs rejält med tankeverksamhet och arbete (läs tid) vid utvecklande av policys om de ska bli bra och användbara. Min åsikt är det varit för lite av den varan i för breda eller detaljerade policys. Man har helt enkelt varit för snabb, slarvat och inte varit tillräckligt ambitiös.

Varför är då policys bra?

Policys är bra för att de på ett förträffligt sätt förenklar tillvaron, ger trygghet till inköpare och ett ansikte utåt.

Hur då?

En bra policy till exempel innehåller ett tydligt syfte vad den är till för och vad som ska uppnås genom dess införande. Är det till exempel en inköbspolicy så ger den klara ramar för inköpsverksamheten, syfte med vad man vill uppnå med policyn och riktlinjer till inköpare som hjälper dem i sitt dagliga arbete. Till det kan bifogas specifika ställningstaganden bolaget vill göra inom vissa områden. Det kan vara exempelvis antal betalningsdagar (45 dagar netto), storlek på dröjsmålsränta (max enligt räntelagen) och förskott (max 30 % under förutsättning att leveranstiden är över 1 år och avtalssumman över MSEK 1).

En ändamålsenlig inköbspolicy skyddar på detta sätt inköparna, snabbar upp upphandlings- och förhandlingsprocessen och ger en trygghet avseende vad företaget står i vissa principfrågor. Jag tycker att man som inköpare kan agera mycket kraftfullare med en ändamålsenlig inköbspolicy i ryggen. Det känns tryggt att veta att ens företag satt ner foten i vissa frågor och man kan stå på sig fullt ut. Inte minst är detta viktigt avseende etiska spörsmål som man som inköpare hamnar i mer än en gång. Kan jag ta emot den här lunchen, vinflaskan eller följa med på den här studieresan? En väl övervägd policy ska ge ett klart svar på dessa frågor. Alla bolag som är tydliga inom detta område gör sina anställda och speciellt sina inköpare en björntjänst.

Varför har inte alla företag ändamålsenliga policys?

Jag vet i ärlighetens namn inte. Men jag misstänker att man inte förstått vilket hjälpmedel det kan vara och att frågan därför inte prioriterats. En annan anledning som jag har erfarenhet av, men fortfarande inte förstår, är att vissa VD/ledningsgrupper inte vill (vågar?) sätta ner foten i vissa frågor.

Intressant att notera är att en av de saker som skiljer de bästa inköpsorganisationerna från de medelmåttiga är att de arbetar med reducering av komplexitet i data och processer. 90 % av de bästa inköpsorganisationerna har **en** uppsättning av rutiner och regler, medan siffran för medelmåttiga inköpsorganisationer är 55% (Hackett Group).